

SPORT-

I huvudet på en

CHEF

Nicholas Cordrey, 38 år, tillträdde som sportchef för Svensk Galopp i november 2010 – mitt under en period av omorganisering med ny struktur inom sporten, ny VD, styrelse, ny organisation. Nu har det gått ett drygt halvår sedan han började och GaloppMagasinet undrar:

Blev det som han hade tänkt? Vad tycker han om sitt jobb?

Har han fått något väsentligt gjort? Vad är hans uppgifter?

Hans idéer, visioner och mål?

Vi bokade ett möte.

TEXT HELENA MANSÉN

FOTO ANNIKA AF KLERCKER, STEFAN OLSSON

FRAM TILL 18 JANUARI 2009 var Nicholas Cordrey en av Skandinavien bästa jockeyer. Men där tog det stopp. Han gick omkull med en häst och skadade nacken. Efter en tids konvalescens och rehabilitering konstaterade läkarna att galoppridning skulle vara allt för farligt för honom.

Nicholas, som är från Danmark, är född och uppvuxen inom galoppsporten. Pappa Chris var också en toppjockey och mamma Pam är Skandinavien Generalhandikapper (personen som rankar alla hästarna och ger dem ett handikapptal). Jockeyyrket var ett självklart val.

Men nu var han tvungen att byta karriär.

Nicholas påbörjade en Bachelor-utbildning i Sports Management och när posten som Svensk Galopps sportchef utlystes kände han direkt att det var något för honom. Han hade rätt bakgrund, meriter, erfarenhet och ambition för att vara kvalificerad.

Men det fanns många svåra frågor inom galoppsporten att ta itu med och det skulle komma att kräva sin man. Det insåg han.

Ändå tvekade han inte att hoppa på det svåra uppdraget. För drygt ett halvt år sedan tillträdde han och vår första fråga är den klassiska.

Hur känns det nu?

– Det har varit fantastiskt. Spännande, roligt och intressant. Jag gillar arbetet väldigt mycket, har lärt mig oerhört mycket och fått en annan inblick i saker och ting än vad jag hade som jockey. Men, det har också varit mycket svårt. Jag visste att det skulle vara det men på många punkter har det varit svårare än jag trodde.

Nicholas vinner med Chinese Mandarin på Klampenborg.

– Det som är svårast är att när man fattar ett beslut är det alltid någon eller några som är missnöjda. Men jag har stor förståelse för alla intressenter i sporten och för de olika åsikter som finns. Och jag vet att tränare, ägare, uppfödare med flera har det mycket tufft. Alla strävar vi efter samma mål, vi vill ha mer pengar till sporten, till ägarna, tränarna, uppfödare, de aktiva, bättre kvalitet på hästar och löpningar, ökat spel, en ökad bredd och fler hästägare med mera. Men det är extremt svårt innan man kommer dit. Svårt att införa nya idéer och att få med alla.

– Vi måste våga ta steget och pröva något nytt, måste våga lyfta fram sporten. Vi måste också fånga upp nytt folk, hitta nya målgrupper både vad gäller spel, publik som aktiva.

– Men jag brinner för sporten och den här utmaningen.

Tycker du att det har varit svårt att sätta sig in i det nya jobbet?

– Mina tidigare erfarenheter inom sporten har naturligtvis varit till oerhört stor hjälp. Jag har inte behövt lägga energi på att lära känna sporten och dess utövare. Den biten hade jag redan. Men ja, det har ändå varit mycket nytt att sätta sig in i, särskilt vad gäller den administrativa biten.

Vad är då sportchefens uppgifter?

– Det finns ingen detaljerad arbetsbeskrivning och det har tagit en tid att skapa klarhet i vad jag ska prioritera och vad som går att delegera. Det är viktigt att ha struktur för att få något ordentligt gjort.

Nicholas nämner några av huvuduppgifterna på det rent sportsliga planet. Den som tar mest tid är antagligen utskrivning av propositioner för löpningarna under året, eftersom riktlinjer sätts utifrån det hästunderlag som finns. Och "Propparna" ska också utformas med tanke på framtiden och det hästunderlag man tror finns då.

– Sportchefen måste vara med och "forma" framtiden, säger Nicholas. Vi måste tänka "Vad ska vi göra i framtiden? Vad är vårt mål? Ska vi inrikta oss på kvalitet eller kvantitet? Importer eller svenskuppfödda, säger Nicholas.

– Det finns många olika åsikter om just dessa frågor, vilka som främjar eller inte främjar sporten. Vad som än beslutas är det alltid några som anser att det är fel.

– Jag värnar mycket för bredden i sporten, den är oerhört viktig, fortsätter han.

– 42 % av hästarna i landet tränas av amatörtränare, vilket

betyder att amatörtränarna i sig utgör en ännu högre andel av hela tränarkåren eftersom de flesta har få hästar i träning. Men de är också en mycket stor grupp av hästägarna.

– Samtidigt har proffstränarna det här som enda försörjning, de har ofta flera anställda och måste ges möjlighet till en bra ekonomi i sin verksamhet, där de redan har det mycket tufft. Det är svåra ekvationer att lösa.

– Att få fler hästägare till sporten är en annan fråga som jag vurmar mycket för och jag arbetar intensivt för att komma på nya lösningar. Inte bara att få in nya – utan även att behålla de som redan finns.

Kontakter med tränarna är en annan stor del av Nicholas jobb.

– Vi för många och långa diskussioner om vad vi gemensamt kan göra för sporten och hur Svensk Galopp kan hjälpa till med tränarnas marknadsföring. Jag fungerar också som en kommunikationslänk mellan tränarna och styrelsen.

Många av dessa samtal rör hur man kan förbättra tävlingsverksamheten på Svensk Galopps två egna banor.

– På den punkten finns det mycket att göra. Inte minst framgick det under Stockholms Stora-dagen då det inträffade ovanligt många incidenter. Vi hade ett möte efteråt där vi gick igenom alla detaljer kring det som gick fel och diskuterade vad vi kan göra för att ha en bättre beredskap nästa gång. Vi måste kunna förutse alla scenarier och veta exakt vad som ska göras när något oförutsett händer, säger Nicholas bestämt.

– Därför behövs det också fler funktionärer på alla våra banor. Jag är delaktig i frågorna om hur vi ska rekrytera och utbilda dessa.

GALOPPEN LEVER I det närmaste helt på intäkter från spelet genom Svensk Galopps ägande av 10 % av ATG. Men även om galoppen liksom det mesta av travsporten i praktiken lever på intäkter från V75 så är det viktigt att det egna spelet ökar. Och hela intresset för sporten.

– Alla på Svensk Galopp jobbar mycket med ATG idag. Vi har dialoger dagligen om allt från att utveckla nya spelformer, hur vi ska höja spelet, synas mer på marknaden och i media. Och inte minst med Kanal75 för att ständigt försöka förbättra tv-sändningarna.

Förutom ovan nämnda punkter medverkar Nicholas i licens- och reglements-kommittén och i en grupp angående utformningen av den nya huvudstadsbanan. Och han skriver förorden i tävlingsprogrammen för Täby och Göteborg.

– Det blir också en hel del administrativt arbete, som att läsa igenom och skriva under dokument med mera.

– Det kan ibland vara både tidskrävande och känns ibland betungande då det finns så mycket annat att ta itu med.

ÄR MED VID ALLA TÄVLINGAR

En självklar del som sportchef är också att närvara på alla tävlingsdagar vid de svenska banorna, Täby, Jägersro, Göteborg och Strömsholm.

– Som representant för Svensk Galopp är jag där bland annat för att övervaka tävlingarna, bedöma förfrågningar om olika dispenser och finnas till hands om något händer.

Nicholas är också Svensk Galopps representant vid tävlingar i Norge och Danmark och har tillsammans med Björn Eklund deltagit vid en del internationella möten. Senare i höst kommer han även att medverka vid International Pattern Races Meeting, där man bedömer vilka lopp som får vara så kallade Grupp-lopp.

Vad har varit svårast hittills i ditt jobb? Har du stött på någon stor motgång?

Nicholas funderar en stund.

– Eftersom jag har varit aktiv i sporten så länge har jag under åren sett många saker som jag skulle vilja förbättra. Men jag har fått erfara att det inte är så lätt. Det är många intressenter som måste få ha sina synpunkter och det går väldigt långsamt att få igenom idéer. Jag brinner för spor-

NICHOLAS CORDREY

Ålder: 38 år.

Bor: Fredensborg nära Köpenhamn, Danmark.

Familj: Fru, 3 barn, 9, 7 år och yngsta 5 månader.

Intressen förutom galoppen: Hinner inte mycket annat än arbetet i galoppsporten, all ledig tid ägnar jag åt familjen.

Äter gärna: Tycker mycket om mat och lagar gärna själv (se där – ett intresse!) – men hinner tyvärr inte så ofta, har gärna middagsbjudningar hemma, gillar sushi.

Dricker gärna: Mest vatten och kaffe.

Senast lästa bok: "När Vikinger Slås" av Kirsten Weiss – en riktigt bra och intressant bok som bland annat sätter fingret på de olika kulturella skillnader mellan de skandinaviska folken, vilket ofta kan vara orsaken till missförstånd och samarbets svårigheter (...).

Antal segrar som jockey: Cirka 980-990, nådde aldrig riktigt 1 000.

Största segern: Jag vann många otroligt fina segrar, svårt att säga. Men tveklöst var tävlingsdagen 22 juni 2000 på Jägersro då jag vann 7 lopp av 8 möjliga det största som hänt mig i min jockeykarriär. Det var inga stora lopp, vanliga handikapps, maidens osv. Men det var en helt otroligt fantastisk känsla. När jag vaknade dagen efter var jag tvungen att fråga min fru om det var sant – eller om jag hade drömt alltihop!

Nicholas 7 vinnare: Wai Lin (odds 5,61), Sunglo (odds 1,61), Rich Choice (odds 2,06), Scaramanga (odds 8,22), Makebelieve Island (odds 9,75), Vichy (odds 2,00) och Belle de Crezy (odds 1,35). Hur blev det med den 8:e ritten? En andraplats!

ten av hela mitt hjärta och vill väldigt mycket, men blir ibland frustrerad när det tar sådan tid, från tanke till beslut. Det är nog det som är det svåraste.

Kan du nämna någon speciellt positiv händelse?

Nicholas funderar igen.

– Självklart har jag upplevt många väldigt positiva saker. I år har det bland annat varit den succéartade Riks-galoppen med alla nya hästägare, men det är ju något som var beslutat innan jag började.

– Men en sak som jag upplevt som väldigt positivt är ATG:s samarbetsvillighet.

Jag har tidigare ofta fått höra att ATG inte bryr sig om galoppen, att de är svåra att samarbeta med och att det ofta är "kalla handen" när det gäller galoppfrågor.

– Men där har jag blivit positivt överraskad! Jag har blivit väldigt bra mottagen av ATG, vi har ett mycket bra samarbete, de har varit extremt hjälpsamma, hjälper till och har många fina idéer. De besitter mycket kunskap och erfarenhet och är intresserade av att galoppen ska gå framåt. Jag önskar bara att jag hade mer tid att samtala med dem, eftersom de ställer upp.

NICHOLAS BOR MED sin fru och tre barn utanför Köpenhamn. Datorn har han med sig överallt och har ibland möjlighet att arbeta hemifrån. Annars är han på resande fot nästan varje dag i veckan. På väg till Stockholm, Göteborg och Malmö. När han är i Stockholm tillbringar han 50 % av tiden på Hästsportens Hus.

– Jag skulle önska att det fanns mer tid till att besöka stallbackarna för att komma närmare de aktivas vardag, särskilt Täbys är svårt att hinna med. Men när jag är i Stockholm är det mycket annat som måste prioriteras.

Hur hinner du med allt som ligger på sportchefens ansvarsbord?

– Jag har nästan aldrig ledigt! Och jag försöker utnyttja tiden medan jag reser. Många telefonsamtal klaras av i bilen och

datorn är med på flyget.

– Numera kan jag dessutom äta frukost på planet! Vilket jag uppskattar väldigt mycket. Det var omöjligt när jag var jockey och bantade hela tiden, skrattar Nicholas.

Saknar du jockeyyrket?

– Ibland. När jag tittar på stora internationella lopp som till exempel Dubai World Cup och liknande, kan jag gripas av en längtan att få rida i sådana lopp. Jag fick aldrig göra det men det är nog något som alla jockeys drömmer om. Kan fortfarande ha den känslan och då saknar jag

Glad segergest – Chinese Mandarin Klampenborg.

att jag aldrig mer har en chans att kunna få göra det.

– En annan gång då jag saknade att rida var när jag gick gräsbanan på Täby Galopp inför Stockholm Stora-kvällen. Då tänkte jag "att så här bra har jag aldrig sett Täbys gräsbanan förut och skulle gärna ha velat rida på den".

TYVÄRR BLEV DET senare på säsongen stora problem med gräsbanan (även hinderbanorna), då en bevattningspump gick sönder samtidigt som vädret var mycket varmt och torrt. Anledningen till att pumpen gick sönder var att dammen i mitten av banan, varifrån vattnet tas, var full av alger och slam. En av anledningarna till att gräset inte heller växer som det ska är att det vattnas med bräckt (delvis salt) vatten från Värtan. Man var tvungen att flytta loppet från gräs till dirttrack och hinderlöpningar fick ridas

på slät bana.

– Det är väldigt tråkigt när det blir så här. Jag anser att vi har Skandinaviens bästa bana och så kan vi inte använda den fullt ut. Men jag håller mig hela tiden uppdaterad om banans beskaffenhet och vi tar inga risker vad gäller hästar och jockeys säkerhet. Nu arbetar vi på flera lösningar för att kunna hantera sådana här situationer, både nu och i framtiden, säger Nicholas.

PÅ SVENSK GALOPPS hemsida kan man läsa om vilka ansträngningar som görs med gräsbanan, vilka speciella gräsarter

man sår med, vad man gödslar med, hur man luftar gräset m m. Man har tömt dammen och fyllt den med nytt vatten.

Förfrågningar har även gjorts hos Täby Kommun om att få använda kommunalt sötvatten till bevattning, vilket de har gått med på.

Nu går pumparna igen och förutsättningarna är goda för att åter snart ha en fin gräsbona.

Slutligen – hur tror du framtiden ser ut för svensk – och skandinavisk – galoppsport?

– Vi har stora utmaningar framför oss, särskilt när det gäller

att knyta fler hästägare till sporten, som jag nämnde tidigare, och därmed tillföra fler hästar. Jag tror också att vi kommer att gå mot ett mer och mer skandinaviskt samarbete, avslutar Nicholas.

UNDER HELA INTERVJUN som ägde rum på Täby Galopp utstrålade Nicholas stort lugn och svarade tålmodigt och eftertänksamt på alla frågor. Ändå kom han från en lång arbetsdag med bland annat lunchgalopp och ett efterföljande tränarmöte på ett par timmar. Inte ett ord om att han hade ett plan som skulle avgå från Arlanda till Köpenhamn om en timme ...

När undertecknad – till slut – tackade för sig och intervjun var klar – fick han bråttom. I (fyr)språng efter datorportföljen, ut till bilen och iväg! En arbetsdag var över, snabbt till Arlanda och flyg hem till familjen.

Hoppas han inte missade planet ...